

[מבוא](#)

[מסיבת
חתונה](#)

[איך
מתקשרים](#)

[הכלה
הסורית
הראשונה](#)

[הארץ
שבגן עדן](#)

[אחותי
הגדולה!?](#)

[מה קורה?](#)

[החיים
החדשים](#)

[מקורות](#)

להמון אנשים התמונה הזאת היא תמונה רגילה של מעבר קוניטרה
אבל בשביל חלק מנשים הגולן זה המקום, שחיים חדשים התחילו פה, אנשים חדשים,
מקום, בית חדש, חברה חדשה, פה נולדו מחדש לחיים חדשים !

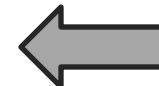
המבוא

הקהילה הצפונית ברמת הגולן היא קהילה שנכבשה במלחמת ששת הימים בשנת 1967. במלחמה הזו בני רמת הגולן נחלקו לשני חלקים: חלק באזור הכבוש (רמת הגולן) וחלק נשאר בסוריה או נמלט לסוריה לערים שנמצאות בשלטון הסורי. כך בני החמולות והמשפחות הגרעיניות ברמת הגולן התפצלו והורחקו. הם הפכו לשתי קהילות דומות ושונות באותו הזמן... אבל הקשר נשאר עד לשנה הזו 2011-2012.

הקשר בין בני אותה המשפחה ואותה החמולה נשמר בדרכים רבות, נדבר עליהם אחרי כך. אחד מהדברים החשובים שעזרו לחזק את הקשר בין בני הגולן עם קרובי החמולה שלהם בצד השני, מעבר לגבול, היא החתונות.

נשים מסוריה באות לגולן, עוזבות את ההורים שלהן, חבריהן, קהילתן, החברה שלהן, במילים אחרות הן עוזבות את החיים שלהן, בסביבה שהן גדלו בה ועוברות לחיים חדשים, לחברה חדשה, לבית חדש לקהילה חדשה שהן לא מכירות ממנה אף אחד חוץ מחתנן, או חוץ מסבא וסבתא... ובשביל מה? אהבה? הארץ "רמת הגולן"? המקום והקהילה שתמיד ההורים מספרים להם על המקום הזה שהוא כמו גן עדן וכארץ שאין כמוה בעולם...? המצב הכלכלי הטוב? ואיך היא שומרת על קשר טוב עם ההורים שלהן וקהילתן?!

בנוסף על כך היא חייבת לקבל את הקהילה ואת מנהגי הקהילה ללא ביקורת וללא סירוב ולהשאיר מאחור את מנהגי קהילת המוצא שלה, שהם שונים מקהילתה החדשה. עליה תמיד להתנהג עם קהילתה החדשה בדרך שתגרום לאנשים לאהוב ולכבד אותה. היא חייבת לנהוג לפי מנהגי הקהילה גם אם לא תהיה מרוצה ולא תשוכנע שהמנהגים האלה הם לרצונה. היא חייבת להבין שהיא עוברת את הגבול ללא חזרה.

[מבוא](#)

[מסיבת
חתונה](#)

[איך
מתקשרים](#)

[הכלה
הסורית
הראשונה](#)

[הארץ
שבגן עדן](#)

[אחותי
הגדולה?!](#)

[מה קורה?](#)

[החיים
החדשים](#)

[מקורות](#)

נולדה מחדש

כל זה עלה במחשבה שלי, והמחקר שלי מתבסס על המחשבות האלה!
המחשבות האלה גרמו לי סקרנות לדעת, איך אישה מוותרת על החיים שלה בשביל חיים חדשים,
כאילו נולדה מחדש, כאילו היא נולדת לחיים אחרים, בתוך חברה חדשה, אנשים חדשים!!
התחלתי לחפש את הכלות האלה, הכלות הסוריות. מצאתי הרבה נשים מסוריה, בחרתי בשלוש הנשים
שחשבתי שהסיפור שלהם ראוי להישמע!!.....!!

תודה והמון תודות למרצה שלי דניאלה שאול שעזרה לי בכתיבת העבודה.
תודה לכל הכלות שעזרו לי בראיונות, אני מודה להן על יכולתן ורצונן לדבר בנוחות ובלי מחסומים ולשלב
אותי בעולמן.
תודה להורים שלי שעזרו באינפורמציות ובכתיבת העבודה.

העבודה התבצעה בידי בלסאם אבו סאלח, תלמידת כיתה ט', תושבת מג'דל שמס
במסגרת קורס לעריכת עבודות חקר, מרכז מדע ודעת למחוננים במכללת תל חי, תשע"ב 2012.

[מבוא](#)

[מסיבת
חתונה](#)

[איך
מתקשרים](#)

[הכלה
הסורית
הראשונה](#)

[הארץ
שבגן עדן](#)

[אחותי
הגדולה?!](#)

[מה קורה?!](#)

[החיים
החדשים](#)

[מקורות](#)

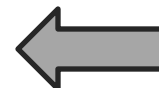
מספת חתונה

בזמן שכל כלה בעולם מחכה לחתונה הזו עם שמלתה הלבנה והחתן שירקוד איתה בשמחה בין הפרחים, הכלה הסורית לא יכולה לחלום על זה ולא לדמיינו, מכיוון ששמחתה זו לא יכולה להיות שמחה שלמה כי היא משולבת עם כאב וצער. היא כן שמחה במעבר לחתונה ולאדם שהינה אוהבת (לרוב), אבל באותו זמן היא גם עוזבת את הוריה וחבריה, היא עוזבת את השכונה שגדלה בה, היא עוזבת המון דברים.

במסיבת החתונה הפצועה כולם בוכים, ואפילו הכלה שהיא במקרה הרגיל אמורה להיות שמחה וצוחקת או לפחות מחייכת. אבל במקרה הזה החתונה יוצאת דופן ופצועה, כי אין בה חתן ולא הוריו של החתן. כאשר הם יהיו הכלה כבר תעזוב אז את חייה הקודמים, את קהילתה והוריה ותגיע למקום הזר לה ולקהילה שאינה מכירה אותה בכלל.

ביום החתונה הכלה עוזבת את בית הוריה בדמעות ובצער הרב ביותר... היא תסתכל בפעם האחרונה אל בית ההורים, תחבק את הוריה וחבריה חיבוק חם מאוד, מנשקת את הידיים והפנים, תיגע בשיער של אחיותיה ותמחוק מפניו של אביה כל דמעה שיורדת מעיניו. ברגע זה ולכמה שניות ספורות יעבור מול עיניה סרט של מוות, חיים, עבר, עתיד, זיכרונות, מחלה וקהילה שתמיד אהבה ולא חשבה שהיא תעזוב אותה. ברגעים אלה שהכול בהם שחור, עצוב ומלא דמעות היא פונה לעיר קוניטרה, נקודת המעבר בין סוריה לרמת הגולן.

הכלה מחכה שעות ושעות עם הוריה ומי שבא איתה. עד שיכריזו את שמה בקול רם לעבור דרך הגבול יתחיל רעד רב בלבבות ויבריקו הדמעות כאילו הגיע הרגע שכולם היו רוצים ומקווים שלא יגיע ולא רוצים להאמין שהוא יגיע בכלל, נקודת המעבר.

[מבוא](#)

[מסיבת חתונה](#)

[איך מתקשרים](#)

[הכלה הסורית הראשונה](#)

[הארץ שבגן עדן](#)

[אחותי הגדולה!?](#)

[מה קורה?](#)

[החיים החדשים](#)

[מקורות](#)

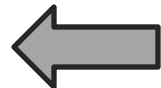
נולדה מחדש

ועכשיו רגעי ההפרדה האחרונה בינה לבין הוריה. הם נותנים ל 10-12 אנשים מהוריה וקרוביה להכנס איתה לנקודת המעבר, זאת אחרי שעברה שאלות וראיון קשה בנקודת הבדיקה והביטחון, וגם אחרי שמסרה את תעודת זהותה הסורית וכל הניירות הרשמיים למחלקה הסורית האחראית. אחרי זה היא הולכת לאט לאט ביותר כאילו רגליה לא קשורות אליה, לכיוון.

כלה עוברת הגבול לגולן,
מסביבה ההורים שלא
חוגגים את החתונה שלה.

[מבוא](#)

[מסיבת
חתונה](#)

[איך
מתקשרים](#)

[הכלה
הסורית
הראשונה](#)

[הארץ
שבגן עדן](#)

[אחותי
הגדולה!?](#)

[מה קורה?](#)

[החיים
החדשים](#)

[מקורות](#)

ופה מגיעים כולם ונפגשים. החתן הביא איתו את הוריו, הזמן והרגעים יעברו במהרה למשך 30 דקות. ואז, ברגע זה, הכלה עוברת מקהילה אחת לשנייה שכולה שונה. בהתחלה במיוחד היא לא תוכל להבין את המצב ורק אחרי כמה ימים תחזור להבנה ותדע ששתי הקהילות דומות ושונות באותו זמן. היא תצטרך להתאקלם ולשלב את עצמה בקהילה כדי שתוכל לחיות.

צריך להגיד שמעבר זה מקהילתה הסורית לקהילה הרמת-גולנית בא ברצונה השלם של הכלה. אף אחד לא ביקש ממנה או הכריח אותה לעשותו, וזאת בדיוק השאלה: מהו הדבר הזה שהוביל אותה להגירה ולמעבר הזה? מדוע היא הסכימה לחתונה זו, למה היא לא נשארה בארצה עם הוריה וקהילתה? ובסופו של דבר מאיפה היא באה בחוזק הזה וביכולת הרבה הזו לעזוב כל דבר, אפילו את קהילתה ..

http://www.youtube.com/watch?v=AwPZW0om_Go&feature=youtu.be

וידיאו לאחת הכלות, שמראה לנו מה הכלה מרגישה, אבא של הכלה, וההכנות ללכת !

[מבוא](#)

[מסיבת
חתונה](#)

[איך
מתקשרים](#)

[הכלה
הסורית
הראשונה](#)

[הארץ
שבגן עדן](#)

[אחותי
הגדולה!?](#)

[מה קורה?](#)

[החיים
החדשים](#)

[מקורות](#)

איך מתקשרים

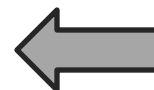
הזכרתי קודם שהקשר בין בני אותה המשפחה ואותה החמולה נשמר בדרכים רבות. כמו למשל תל - הצעקות, שנמצא במזרח מגדל שמש ליד הגבול. אל תל הצעקות היו כל בני המשפחה מגיעים ופוגשים את רעיהם בצד השני מעבר לגבול, במרחק של 300 מטרים ביניהם. הם נהגו לדבר בעזרת מגביר קול ולהסתכל אל הצד השני דרך המשקפת כדי לראות את רעיהם בצד השני בצורה קרובה יותר. למרות כל אלה הם אינם יכולים להתקרב ולחצות את המרחק הזה כי בשטח שמפריד ביניהם הוטמנו הרבה מוקשים. החיילים ממחנה צה"ל שנמצא באזור מולם אף צועקים ומזהירים אותם שלא להתקרב.

תל הצעקות מהצד הסורי

תל הצעקות מצד הגולן. הסטודנטים, הנשים וכל מי שיש לו קרובי משפחה בצד השני עומד כדי לדבר עמם

[מבוא](#)

[מסיבת חתונה](#)

[איך מתקשרים](#)

[הכלה הסורית הראשונה](#)

[הארץ שבגן עדן](#)

[אחותי הגדולה!?](#)

[מה קורה?!](#)

[החיים החדשים](#)

[מקורות](#)

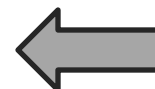
עם התקדמות הזמן הקשר הפך מתל הצעקות לשיחות טלפון, ואחרי כך מטלפון ורק טלפון לאינטרנט ולשיחות וידיאו וקול.

לכך אפשר להוסיף גם את מעבר הסטודנטים כדי ללמוד בסוריה, דבר שסוריה וגם ישראל הסכימו עליו בשנת 1978 דרך צלב האדום. כל אלה תרמו לשמירת הקשר ההדוק ולחיזוקו.

הקשר הזה התחזק יותר ויותר כאשר נוספו אליו גם החתונות, שהתחילו להתנהל אחרי מעבר הסטודנטים לסוריה. שם הם הכירו יותר מקרוב את הבנות שהן קרובות משפחה שלהם וזה תרם לאהבה שהתמסכה לפחות למשך 2-3 שנים.

בשנים האלה הכלה מחכה לאישור לבקשתה לעבור לצד השני של הגבול, לרמת הגולן בצד הישראלי. צריך להבהיר כי מדובר באישור בקשת מעבר ללא חזרה. ברגע שהאישור מגיע, הכלה מתחילה להתכונן לחתונתה, מבחינת הבגדים, מעצב השיער ושמלת החתונה. היא מכינה את עצמה מבחינה נפשית. כאשר היא חייבת לשכנע את עצמה שבהחלטה זו היא לוקחת על עצמה אחריות להיות כלה טובה ואישה שלא תתחרט על החתונה הזו בעתיד.

אני הסתכלתי ככה על הדרכים להתקשר וחשבתי "למה הכלות מקצינות מאד את המצב, הרי יש הרבה שיטות להיות בקשר עם ההורים שלהם, מה הן רוצות עוד!!"
שאלתי את השאלה שלי לכלות והנה התשובה ההגיונית שקבלתי משניהן :-

"שיטות ההתקשרות עם ההורים שלי הן רבות אבל קשות!

השיטה הראשונה **הטלפון**: אני יכולה לדבר עם אימא ואבא והאחים שלי, אבל בגלל שחשבון הטלפון יקר מאוד אני לא יכולה לדבר הרבה זמן

תל הצעקות: במזרח מג'דל שמש עובר הגבול בין סוריה לישראל. במקום זה עומדים משני צדדים קרובי המשפחות ומדברים ברמקול ממרחק, וכל האנשים שומעים מה אני אומרת. אי אפשר לספר משהו על עצמי, מדובר במרחק של כמה קילומטרים שאפשר לראות אחד את השני רק בטלסקופ.
נסיעה: שיטה אחרת היא לנוסע לירדן או למקום אחר. אבל אנחנו משלמים הרבה כסף כדי לנסוע ולעשות ויזה, ולקחת את כספי החסכון שלנו.

ביקור: השיטה האחרונה להתקשר היא הביקורים לדמשק. כל שנה מקיימים ביקור אחד לדמשק, מדובר בביקור קבר הנביא הביל, שנמצא בסוריה. כל איש או אישה מעל גיל 40 יכלה לפנות למשרד הפנים, וזו השיטה הטובה ביותר! אבל ניתן להקבל את הבקשה או לדחות אותה! "
ופה התחלתי להבין הבעייה יותר!

[מבוא](#)

[מסיבת
חתונה](#)

[איך
מתקשרים](#)

[הכלה
הסורית
הראשונה](#)

[הארץ
שבגן עדן](#)

[אחותי
הגדולה!?](#)

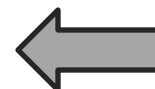
[מה קורה?](#)

[החיים
החדשים](#)

[מקורות](#)

הכלה הסורית הראשונה

ועכשיו אני מספרת לכם את הסיפור של נאדא (את השם האמיתי שמרתי בסוד מטעמים פרטיים) :-
"גדלתי בדמשק הבירה הסורית, נולדתי למשפחה ממעמד הביניים, אבא עורך דין ואימא עקרת בית. יש לי שני אחים ושתי אחיות, אני הגדולה, האהובה והקרובה ביותר לאבא. אחי פארס הוא האדם הקרוב לי ביותר. היינו ידידים יותר מאח ואחות, בסופו של דבר גדלתי בסביבה טובה ומאושרת. אני עדין זוכרת כיצד השכנים שלנו היו מבקרים אותנו ואף אימא ואני יוצאות לבקר אצלם, כיצד היינו יושבים ומדברים הרבה. לפעמים הייתי יוצאת עם הילדים לשחק בחצר ובדרכים של רובע המגורים שלנו.
אני מתגעגעת לימים האלה וזוכרת את הטיולים שיצאתי אליהם עם בני משפחתי לפריפרייה, אל מקום שקוראים לו אלגוטה "الغوطه". איני יכולה לשכוח ימים אלה, למרות שעברו כבר הרבה שנים. בגיל 15, גיל ההתבגרות, הכרתי את (נאסר), שעכשיו הוא בעלי, כאשר היה סטודנט לרפואת שיניים באונברסיטה של דמשק, הכרתי אותו אז בפעם הראשונה למרות שאנו בני דודים.
שם התפתח בינינו קשר רומנטי! כאשר מלאו לי 18 שנים, (נאסר) סיים את הלימודים שלו, היה לרופא והיה חייב לחזור לגולן. אבל הוא לא שכח אותי ואת האהבה שהייתה כל הזמן בליבנו! מה עושים במצב כזה? לפנינו עמדה השאלה הקשה.... האם ניפרד? או נמשיך ביחד למרות כל הקשיים וננצח אותם? ובא הזמן להחליט!
להחליט האם בגלל האהבה הזאת ראוי לעזוב כל מה שאני אוהבת ולהתחיל מחדש!?

נולדה מחדש

[מבוא](#)

[מסיבת
חתונה](#)

[איך
מתקשרים](#)

[הכלה
הסורית
הראשונה](#)

[הארץ
שבגן עדן](#)

[אחותי
הגדולה!?](#)

[מה קורה?](#)

[החיים
החדשים](#)

[מקורות](#)

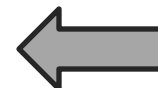
המון דברים השפיעו על החלטה שלי. אחד מהדברים האלה הוא החלום והתקווה שגדלו אותי על החזרה לרמת הגולן דרך הפסקת סכסוך; על הסכם שלום בין מדינת ישראל ומדינת סוריה. זה עודד אותי והקל על ההחלטה, שאולי בקרוב זה יקרה ונחזור לחיות ביחד עם ההורים שלי. זה לא היה חלום שלי בלבד, אלא גם חלום כל האזרחים שנשארו או ברחו מרמת הגולן בתקופת המלחמה לדמשק. בסוף אני אהבתי אותו, אהבתי (נאסר) מכל הלב שלי!

ההחלטה הייתה שממשיכים ביחד, כי החלטנו שהאהבה תנצח.

הודעתי על ההחלטה למשפחתי, הפ לא התנגדו, לחלופין הסכימו. הם התנהגו באופן דמוקרטי ונתנו לי לשקול את דעתי ולהחליט לפי הרצון שלי. הם עודדו את בחירתי, אפילו סבתא עודדה את בחירתי. למרות הכול, למרות שהם עודדו אותי על בחירתי, אני לא יכולתי להתעלם מהפנים העצובים של אימא ואבא. מצד אחד הם שמחים בחתונה שלי, הבת שלהם, אבל מצד השני הם מותרים על הבת שלהם, בשביל מה? אהבה?

כן, זה החיים, והחיים ממשיכים....

ערכנו כתובה לפי הדת הדרוזית. (נאסר) חזר לגולן... והגיש בקשה. אחרי 4 שנים (!!!) של המתנה, הגיעה ההסכמה לעבור לגולן ...

נולדה מחדש

ביום 21 לאפריל, 1987, הגעתי לגולן להיות הכלה הראשונה שעברה את הגבול!!
כאשר הגעתי לגולן הופתעתי, כי המציאות יותר יפה מדבריה של אימא. הגולן הוא שטח מדהים שחיים בו אנשים טובים, יש ביניהם יחסיים חברתיים שלא נמצאים בכל מקום.
ילדי הראשון נולד בשנת 1988, גידלתי אותו, הוא וארבעה ילדים נוספים, שני בנים ושלוש בנות.
למרות התקדמות הזמן, יש דברים שאני סבלתי מהם והילדים שלי סבלו מהם! אני גדלתי רחוק מסבא וסבתא, דודים וקרובי משפחה, שגרו ברמת הגולן, מעבר לגבול. גם הילדים גדלו רחוק מסבא וסבתא שהם ההורים שלי, שגרים בדמשק !! "

<http://www.youtube.com/watch?v=tN57oDeZYHA&feature=youtu.be>

זה הוידאו, קטע קטן, מהחתונה של (נאדא)

זאת הבת שלי, סטודנטית לרפואת שיניים באוניברסיטה. 21.3 יום האם, סוריה, תל הצעקות

[מבוא](#)

[מסיבת
חתונה](#)

[איך
מתקשרים](#)

[הכלה
הסורית
הראשונה](#)

[הארץ
שבגן עדן](#)

[אחותי
הגדולה!?](#)

[מה קורה?](#)

[החיים
החדשים](#)

[מקורות](#)

הארץ שמגן עדן

"רמת הגולן!? שמה את מוצאת את הנוף, הטבע היפה, מזג האוויר המדהים, יער מסעדה ונחל סער, שהמים שלו זורמת כל ימי השנה ובמיוחד באביב. האנשים הטובים שחיים ברמה הגולן את לא תמצאי כמוהם בשום מקום, סבא גר שם"

"וגם סבתא?!"

"כולם, סבא, סבתא, הדודים והדודות שלך... בני הדודים שלך, כולם שם"

"אבל אימא למה אנחנו פה!? למה לא שם!? אני רוצה ללכת לשם!!!"

"את לא רוצה לאכול? "

"וככה תמיד מסיימת אימא את השיחה! " סיפרה סמירה (את השם האמיתי שמרתי בסוד מטעמים פרטיים).

"אני גדלתי בגרמאנה "جرمانه" ליד הבירה דמשק. גדלתי בשכונה בה הייתי בת יחידה בין כל הילדים. אבא ואימא התייחסו אלי באהבה רבה וכבוד ודאגה כל הזמן. אני זוכרת את הקיר ליד הבית כשהייתי יושבת עם הילדים, היינו צוחקים ומדברים, אלה היו ימים שאי אפשר לשכוח אותם. אני גדלתי עם השיחות האלה וכל הזמן חלמתי לראות את האדמה ולהכיר את התושבים של הרמה, להכיר את סבא וסבתא... בני המשפחה... הכפרים.

כאשר הייתי קטנה לא הבנתי למה לא הולכים לבקר את המשפחה ברמה, חשבתי שאולי זה בגלל מצב העבודה הקשה של אבא. אבל.....

[מבוא](#)

[מסיבת
חתונה](#)

[איך
מתקשרים](#)

[הכלה
הסורית
הראשונה](#)

[הארץ
שבגן עדן](#)

[אחותי
הגדולה!?](#)

[מה קורה?](#)

[החיים
החדשים](#)

[מקורות](#)

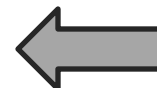
נולדה מחדש

..... ההפתעה הייתה כאשר גדלתי והתחלתי להבין את המצב הקיים. רמת גולן נכבשה אחרי המלחמה, אנחנו לא יכולים לנסוע לרמה. חשבנו - אולי בקרוב תחזור הרמה לסוריה? זה היה קשה מאוד, סבא וסבתא גרים שמה, איך הם חיים שם? כך צמח החלום לראות ולבקר ברמת הגולן, רמת הגולן היא גן עדן ... אדמה ירוקה ... נוף מדהים .. שלג בסתיו ... בחדשות דיברו על משא ומתן בין ישראל וסוריה למען רמת הגולן.

גדלתי ונכנסתי לבית-הספר, וסיימתי עם ציוניים מצויינים. נכנסתי לאונברסיטה, למדתי כלכלה ומנהל עסקים, סיימתי לימודי, והיתה לי בראש תבנית. כל החיים שלי דמיינתי עצמי עובדת בחברה, שאני אהיה המנהלת, ואעבוד במה שאני אוהבת ... אבל אף פעם לא חשבתי שאני אוכל להתחתן לגולן, כי זה היה בלתי אפשרי!!

אבל זה קרה!!
אני לא הכרתי את הבחור, שמעתי עליו דרך איש שספר לאבא כי "יש בחור שראה את הבת שלך בווידיאו בחתונה. הוא ראה בה את האישה היפה שמתאימה לו". הוא סיפר לו על הבחור וההורים שלו שהם ממשפחה טובה. אחרי דיון בבית הסכמתי להזדמנות להכיר אותו דרך נסיעה לירדן ודרך שיחות טלפון. אני נמצאת במצב שההורים שלי בצד אחד והסיפורים והאיש שבחרתי בו בצד השני. המצב שאני נמצאת בו הוא מצב ללא חזרה! ההרגשה שלי הייתה קשה מאוד.... אין אפשרות לחזור מהחלטה זו, אבל כל הסיפורים על הגולן, וגם קרובי המשפחה שלי גרים בגולן, כל אלה משכו אותי לכאן לגולן. אני החלטתי לנסות את החיים החדשים עם איש חדש, ואף פעם לא חשבתי שעשיתי ההחלטה לא נכונה! זאת, למרות שההורים שלי לא עודדו את הרעיון בכלל, וספרו לי על כל מה שצפוי, שאני עוברת לרמת הגולן ללא חזרה!

[מבוא](#)

[מסיבת
חתונה](#)

[איך
מתקשרים](#)

[הכלה
הסורית
הראשונה](#)

[הארץ
שבגן עדן](#)

[אחותי
הגדולה?!](#)

[מה קורה?](#)

[החיים
החדשים](#)

[מקורות](#)

בסופו של הדבר ההחלטה היה בידי!

אני עברתי לגולן ועזבתי את ההורים שלי, ביתי, השכנים והחברים שלי מאחור ואת כל האנשים הטובים שהכרתי. עזבתי את השכונה שלי, את החברה שגדלתי בה. עכשיו אני חיה כאן, ברמת הגולן, עם האישה שאני אוהבת, עם ארבעת הילדים הנפלאים שלי. ראיתי את הגולן, את הארץ שגדלנו על הסיפורים שלה. הכרתי את סבא וסבתא והדודים שלי שגדלתי רחוקה מהם.

אימא שלי הייתה תמיד עוזרת לי בכל הדברים, ובין יום ולילה מצאתי עצמי לבדי, למדתי להיות אישה עצמאית ועם אחריות גדולה. אני גידלתי ארבעה ילדים בלי עזרת אימא ואבא והאחים שלי! כן, רציתי להיות אישה עובדת, ותמיד רציתי שיהיו לי ילדים שאתן להם את כל האהבה שההורים שלי נתנו לי. עשיתי הרבה הקרבות, כן, עזבתי את העבודה שלי, את אחת מהמטרות שלי בשביל המטרה השנייה שאגדל ילדים טובים ואתן להם את כל האהבה. יש לי עכשיו ניסיון חיים, ועכשיו אני יודעת להיות אישה תומכת לבעלי, ואיך להיות עצמאית עכשיו!

אם הייתי נשארת שם אני הייתי גרה ליד ההורים שלי שעזרו לי, הייתי ממשיכה בקשר עם החברים שלי, הייתי ממשכה את החיים שלי במקום שנולדתי וגדלתי בו. לפעמים אני מתגעגעת ללכת ולבקר בשוק של דמשק ולטייל ולהסתובב בשכונה שלי, מתגעגעת לאימא ואבא והמשפחה שלי!

[מבוא](#)

[מסיבת
חתונה](#)

[איך
מתקשרים](#)

[הכלה
הסורית
הראשונה](#)

[הארץ
שבגן עדן](#)

[אחותי
הגדולה?!](#)

[מה קורה?](#)

[החיים
החדשים](#)

[מקורות](#)

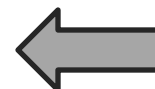
אחותי הגדולה!?

אחי, אחותי, הקוראים, כמה אחים או אחיות יש לכם!? אחד? אחת? שנים ואחת? תדמינו לעצמכם שבאחד מהימים תגלו שיש לך עוד אח או אחות!! מה תהיה תגובתך? אתה מקבל אותה במשפחה!? קשה לענות על זה!!

באנו לשתף אותכם בסיפור של אחלא (השם האמיתי נשמר בסוד מטעמים פרטיים):-
"אחותי (סהאם) התחתנה בשנת 1965 לפני שנולדתי ואני לא מכירה אותה.....

גדלתי בבית שכולם מדברים על (סהאם), אבא ואימא והאחיות שלי, ואני לא מבינה מי היא (סהאם) וכאשר שאלתי אותם מי היא (סהאם), הם אמרו לי: היא אחותך. אבל אני לא הבנתי את זה, ושאלתי את עצמי איך היא אחותי והיא לא נמצאת פה? איך זה יתכן? האחיות שלי נמצאות כאן והן ארבע!? איך הם מדברים על כך? למה!? הרבה שאלות עלו במחשבה שלי.

אימא תמיד בוכה וחרדה כי היא לא יודעת מה עלה בגורלה, אבא עצבני ומתוח ויש הרבה דאגות. דאגתו הבלתי פוסקת של אבא ובכי אמי המתמשך הגבירו בתוכי את הגעגועים והדאגות להכיר את אחותי ולהבין מה קרה, מה היא מלחמה? מה הוא כיבוש אדמות? מה היא הפרדה בין משפחות? בהתחלה לא הרגשתי בחסרון אחת מאחותי כי אני לא מבינה מה זאת אחותי והיא רחוקה ממני/

[מבוא](#)

[מסיבת
חתונה](#)

[איך
מתקשרים](#)

[הכלה
הסורית
הראשונה](#)

[הארץ
שבגן עדן](#)

[אחותי
הגדולה!?](#)

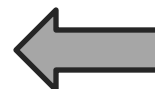
[מה קורה?](#)

[החיים
החדשים](#)

[מקורות](#)

אבל כאשר גדלתי והבנתי, המצב הזה היה קשה לי כי אני לא מכירה את אחותי הבכורה. כן, היא אחותי, אבל הריחוק בינינו הוא גדול. המשותף הוא רק שהיא אחותי. לא היו לנו זיכרונות משותפים והבית לא איחד אותנו. הייתי צריכה להכיר אותה מקרוב, מה היא אוהבת, איך היא חושבת, מה הם העקרונות שלה ואז הרגשתי יותר את גודל האסון שאנו חיים בתוכו. אבל מה יקרה אם היא הייתה פה?! לפחות הייתי מכירה את אחותי ומרגישה שהיא יותר מבן אדם, שהקשר הוא רק אחותי אין רגשות ואין יחסים ואין שום קשר. כאשר ראיתי אותה בפעם ראשונה לא הרגשתי אליה כמו לשאר האחיות שלי. אני מרגישה כל הזמן שיש בינינו ריחוק שלא צריך להיות בין אחים ואחיות!!! ראיתי את הפנים של אחותי בפעם ראשונה עם בעלה והילדים בתמונות, תמונה סטטית ללא כל דבר שמדגים את החיים. הרגשתי געגועים, כעס, עצב בכל פעם כאשר הסתכלתי על התמונות.

כן, נפגשתי עם אחותי, בפעם הראשונה כאשר הייתי בת 30 !!! בשנת 1998 בירדן, כי לא היו ביקורים בדמשק בגלל המצב הפוליטי בין ישראל וסוריה. אבל בשנת 1994 היה הסכם שלום בין ישראל וירדן ואחרי כמה שנים אישרו שלטונות ירדן לתושבי רמת הגולן להכנס לירדן. אז התחילו משפחות מהגולן ומדמשק להיפגש ברבת עמון. בשנת 1999 נסענו אני ומשפחתי לפגוש את המשפחה שלנו מדמשק, כולנו מלאים התרגשות וגעגועים ואני מלאה סקרנות להכיר אחותי. המפגש היה טעון רגשות ובכי מעורב עם שמחת החיבוקים !! ראיתי את אחותי בפעם האחרונה לפני 5 שנים... ואני עדיין מחכה לזמן שאני אוכל שוב לראות את אחותי הגדולה".

נולדה מחדש

מבוא

מסיבת
חתונה

איך
מתקשרים

הכלה
הסורית
הראשונה

הארץ
שבגן עדן

אחותי
הגדולה!?

מה קורה?

החיים
החדשים

מקורות

זאות היא אחותי
סיהאם עם בעלה

מה קורה ?

" החברה הדרוזית היא חברה סגורה, הדת הדרוזית לא מקבלת מאמינים חדשים ולא מסכימה לנישואי ההתערבות עם שאר הדתות." (יוסף חסין, 2012) במלים אחרות הדת הדרוזית היא דת סגורה ושומרת על האמונות שלה. ואחת מהאמונות האלה היא שאם איש/אישה התחתלה מחוץ העדה, הוא/היא מאבד את הקשרים החברתיים עם החברה שלו, והילדים שלו לא דרוזים. בגלל זה החתונות של הדרוזים הן חתונות פנימיות, בתוך העדה ורק בתוך העדה. "זה גורם לצמצם את אפשרות הנישואין ומחזק את הנישואין הפנימיים והסגורים בתוך העדה.", אומר חסין. נישואין פנימיים שמתרחשים בתוך העדה הדרוזית מתרחשים גם בכל העולם. קשרי הנישואין מסוג זה נפוצים בחברות שונות במזרח התיכון. הנישואין הפנימיים בתוך העדה הדרוזית מתחלקים לשתי מערכות :-

1 -נישואין בתוך הישוב – מתחלק לשני סוגים:

* נישואין בתוך החמולה :- בתוך אותה חמולה.

* נישואין בין חמולות :- בין חמורות שונים.

2. נישואין בין יישובים – מתחלק לשלושה סוגים:

* בין יישובים שבתוך אותו האזור הגאוגרפי

* בין יישובים שבין אזורים גאוגרפים שונים

* בין יישובים שבין ארצות שונים

אצל הדרוזים, ובגלל שהם המיעוט בעולם, ולא יכולים להתחתן מחוץ העדה, נוצרה בחברה הדרוזית מערכת נישואין נוספת - נישואין – בין היישובים. בכל מקרה, גבר מתחתן עם אישה דרוזית מתוך העדה אבל מיישוב אחר.

"קיום מדינת ישראל בשנת 1948 גרם להפרדה בין הדרוזים בישראל לבין הדרוזים בשאר המדינות במזרח התיכון.", אומר חסין. אחרי מלחמת ששת הימים, המלחמה שכבשו בה את רמת הגולן, הקשר בין הדרוזים בישראל, והדרוזים שגרים במדינות שבסביב המדינה, הצטמצם, וכך מצטמצמת מערכת הנישואין, ומתחזק קשר הנישואין הביין יישובים.

האם אתלה יושב וחושב מה קורה עם הדרוזים ברמת הגולן שיש להם אפשרות לתחתן עם דרוזים שמפוזרים בהרבה מקומות בישראל כמו כרמל, או הגליל.... ואין הרבה כלות שמתחתנות עם תושבים ברמת הגולן???

בגלל המצב הפוליטי הקיים ברמת הגולן והמשא והמתן בין ישראל לסוריה על החזרת רמת הגולן לסוריה דרך שלום או מלחמה, המצב הבלתי ברור יוצר פחד אצל נשים מהגליל והכרמל להתחתן עם משפחות ברמת הגולן. הסיבה הזו גורמת לצמצם את קשרי הנישואין הבין-אזוריים.

ועם כל הבעיות האלה עם הנישואין, הדרוזים מצאו פתרון :- החתונות בין הגולן וסוריה מעבר לגבול!

חיים חדשים

אני חשבתי על החלטה הקשה שהחליטה הכלה, מסיבת החתונה הרגישה מאוד, איך הן יכולות לחיות לבדן בלי ההורים שלהם, רק הן ומה הן יודעות, חמושות עם סבלנות והתמדה, עומדות בהרבה קשיים, אבל לא לבד !!

יש ביניהן שלקחו אהבה ביד, או סיפורים ששמעו לפני השינה. הן שאלו שאלות על פיסת ארץ, או קרובי משפחה, וענו עליהם בעצמן. הן עמדו לפני חברה חדשה ומוזרה, למדו איך להיות עצמיות, גדלו ילדים נהדרים, עשו את התפקיד שלהם בחברה. הכלות הסוריות, הנשים, לא הסופר-גיבורות, כל מה שהן עברו פה, ועדיין הן עומדות לצד הילדים שלהם, בעליהם, ההורים שלהם, למרות המרחק, ונותנות מכל הלב !!!

חיים חדשים, אנשים חדשים, הן באו לחברה כמו ילד שזה עתה נולד, לא יודעות דבר ! והצליחו !

איני יודעת מה להוסיף ומה להגיד, הגעתי לתשובות שלי! - איך אדם מוותר על דברים שהוא אוהב על מנת לקבל דברים שהוא משוכנע בהם! וכיצד אנחנו מוותרים למעין מטרה נעלה יותר.

[מבוא](#)

[מסיבת חתונה](#)

[איך מתקשרים](#)

[הכלה הסורית הראשונה](#)

[הארץ שבגן עדן](#)

[אהותי הגדולה!?](#)

[מה קורה?](#)

[החיים החדשים](#)

[מקורות](#)

מקורות

חסן, י. (2012) היבטים מרחביים של קשרי נישואין בעדה הדרוזית בישראל
ראיון עם הכלות.

ראיון עם (אחלא).

[מבוא](#)

[מסיבת
חתונה](#)

[איך
מתקשרים](#)

[הכלה
הסורית
הראשונה](#)

[הארץ
שבגן עדן](#)

[אחותי
הגדולה!?](#)

[מה קורה?](#)

[החיים
החדשים](#)

[מקורות](#)